

מגילת רות

בְּעִיר בֵּית לָחֶם שְׁבָאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל הָיָה גַר יְהוּדִי עֲשִׂיר
גְּדוֹל וְשֵׁמוֹ אֱלִימֶלֶךְ – שֶׁהָיָה בְּנוֹ שֶׁל נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב,
וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי שֶׁהָיְתָה הַבַּת שֶׁל אָחִיו, וְהָיוּ לָהֶם שְׁנֵי
בָּנִים שֶׁשְׁמֵם מַחֲלוֹן וְכִלְיוֹן.

בְּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל נִהְיָה רָעַב, וְכּוֹלֵם בָּאוּ לְבַקֵּשׁ מֵאֱלִימֶלֶךְ
אוֹכֵל וְכֶסֶף, וְלָכֵן אֱלִימֶלֶךְ עָבַר לְגוֹר בְּאֲרֵץ מוֹאָב.

מַחֲלוֹן הִתְחַתֵּן עִם רוּת וְכִלְיוֹן הִתְחַתֵּן עִם עֲרָפָה,
וְשִׁתְּיָהֶן הָיוּ הַבָּנוֹת שֶׁל עֶגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב, וּמַעֲשִׂיהֶם הָיוּ
רָעִים בְּעֵינֵי הַשָּׁם, לָכֵן הֶעֱנִישָׁם שִׁרְדוּ מִנְּכֻסֵיהֶם
וּלְאַחַר מִכֵּן מָתוּ, וְהִשָּׂאָר נַעֲמִי רַק עִם רוּת וְעֲרָפָה.

לְאַחַר שֶׁשָּׁמְעָה נַעֲמִי שֶׁנִּפְסַק הָרָעַב בְּאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל
רָצְתָה לְחַזֹּר לְשָׁם, וְרוּת וְעֲרָפָה רָצוּ לְהִתְלוֹת אֵלֶיהָ,
וְתָאמַר לָהֶם נַעֲמִי שׁוּבוּ לְבֵית אֲבִיכֶם, וַיֹּאמְרוּ לָהּ, לֹא,
כִּי אֶתְךָ נָשׁוּב לְעִמְךָ וְנִתְגִּייר.

וְתָאמַר לָהֶם שׁוּב, לָכוּ לְבֵית אֲבִיכֶם זֶה קָשָׁה לְהִיּוֹת
יְהוּדִי, וְאִכֵּן עֲרָפָה שָׁבָה לְבֵית אֲבִיהָ, אֲבָל רוּת לֹא

הסְפִימָה, וְרִצְתָה לְהִתְלֹוֹת אֵלֶיהָ וּלְהִתְגַּיֵּיר, (כַּךְ הִיא
הֵהִלְכָה שָׂאם גַּר רוּצָה לְהִתְגַּיֵּיר צָרִיךְ לְהִסְבִּיר לוֹ שְׂלֵא
כִּדְאֵי וְרַק אִם בְּכֹל זֹאת הוּא רוּצָה אֲז אֶפְשֶׁר לְגַיֵּירוֹ).

כְּשֶׁחֲזְרוּ לְבֵית לָחֶם בְּעִירוֹם וּבְחוּסֵר כֹּל, בָּאוּ הַתּוֹשְׁבִים
לְקִרְאת נְעָמִי לְשָׁלוֹם אָמְרָה לְאֲנָשֵׁי בֵית לָחֶם אֵל
תִּקְרְאֵי לִי נְעָמִי כִי אִם מָרָה כִי הִמַּר לִי הַשֵּׁם מְאוֹד,
מֵלֶאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הָשִׁיבֵנִי.

וַתֹּאמֶר רוּת לְנְעָמִי אֵלֶיךָ לְאִיזָה שָׂדֵה שְׁקוֹצְרִים שָׂם
שְׁעוּרִים כִּי עֲכָשְׁיוּ זְמַן קְצִיר שְׁעוּרִים, לְאַסּוֹף אֶת הַלֶּקֶט
וְהַשְׁכָּחָה שְׁיִהְיֶה לָנוּ מֶה לְאָכּוֹל, וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי, וַתֵּלֶךְ,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סִיבַב שֶׁתִּגִּיעַ לְשָׂדֵהוּ שֶׁל
צְדִיק בְּשֵׁם בּוֹעֵז. שְׁהָיָה בְּנוֹ שֶׁל שְׁלֵמוֹן אַחִי
אֱלִימֶלֶךְ, וְכֵן הוּא הָיָה בֶן דוֹד שֶׁל נְעָמִי, וְהַפּוֹעֲלִים
קְצְרוּ שָׂם אֶת הַשְׁעוּרִים וְהִיא לְקָטָה אַחֲרֵיהֶם, בְּאֲמִצֵּעַ
הִגִּיעַ בּוֹעֵז וַיֵּרָא אוֹתָהּ שֶׁהִיא צְנוּעָה, וְגַם שִׂוְדַעַת טוֹב
הַלְכוֹת כִּי הִיא מְלַקֶּטֶת רַק שְׁנֵי שְׁעוּרִים וְלֹא שְׁלוֹשׁ.
וַיִּשְׁאַל אֶת הַפּוֹעֲלִים מִי הִיא וַיֹּאמְרוּ לוֹ שֶׁהִיא רוּת
שְׁשֻׁבָה עִם נְעָמִי מִמוֹאָב.

וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹעֵז תִּלְקָטִי רֶק פֹּה, וְאִף תֹּאכְלִי וְתִשְׁתִּי עִם
הַפּוֹעֲלִים כַּמָּה שָׂאת רוּצָה, וְלֵאחֲרַי מִכֵּן בּוֹעֵז (שָׂא שְׂתוֹ
נִפְטָרָה בְּיוֹם שָׁבָאוֹ רוּת וְנִעַמִי לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל) נִשָּׂא
אוֹתָהּ, וַיּוֹלֵד לָהֶם בֶּן בְּשֵׁם עוֹבֵד, וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשִּׁי,
וַיִּשִׂי הוֹלִיד אֶת דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.